

Miert nem szorosék a vizilovák

vizilovák

☞ Basilio Gimó, David Ker

☞ Carol Liddiment
☞ Boglárka Vermeki

III 2

☞ Magyar hu

This work is licensed under a Creative Commons

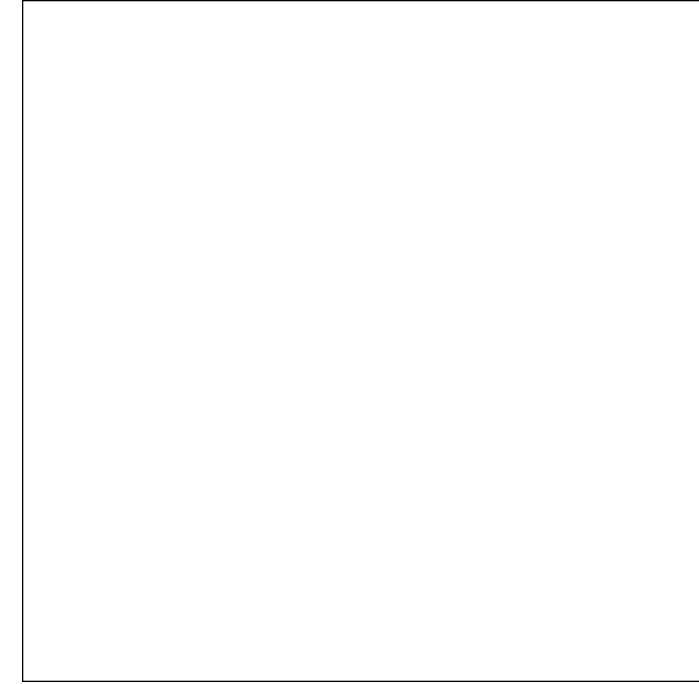
Attribution 3.0 International License.

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

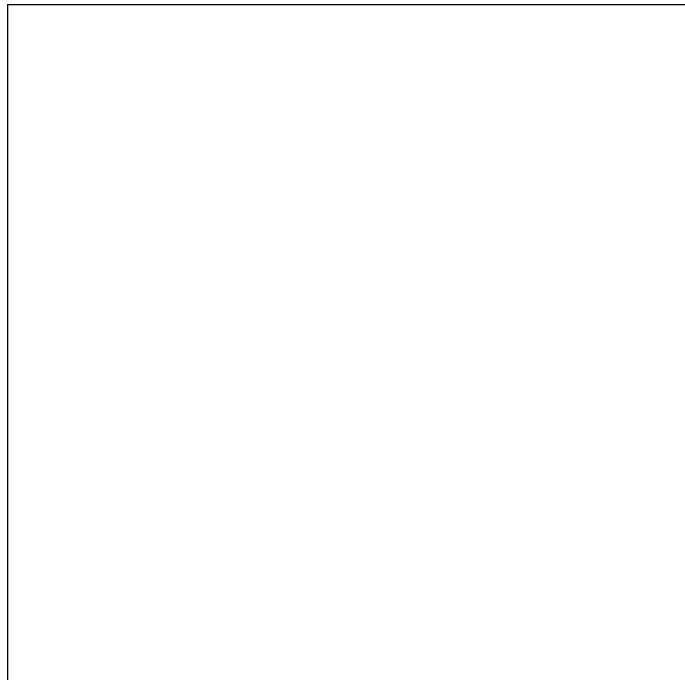
Miert nem szorosék a vizilovák
globalstorybooks.net
Global Storybooks

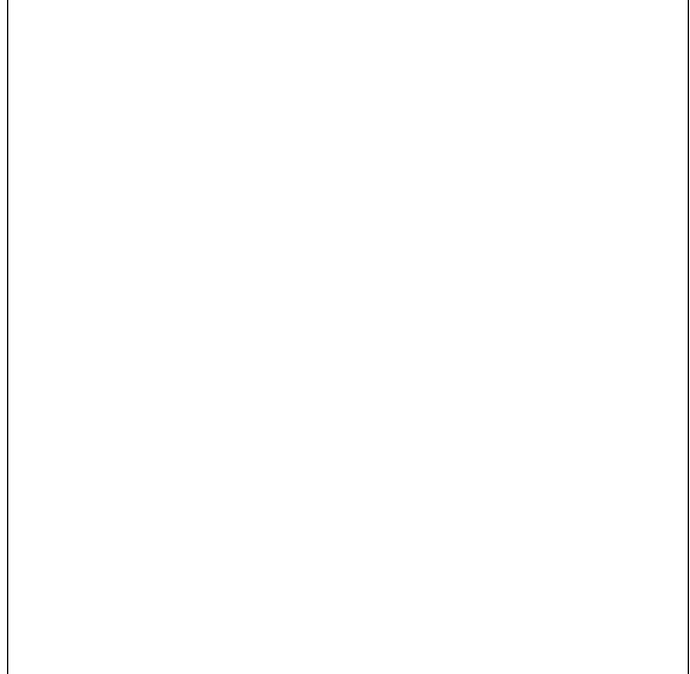

Egy nap a nyúl a folyóparton
sétált.

A vizilő is arra járt, éppen szép
zöld fűvét evett.

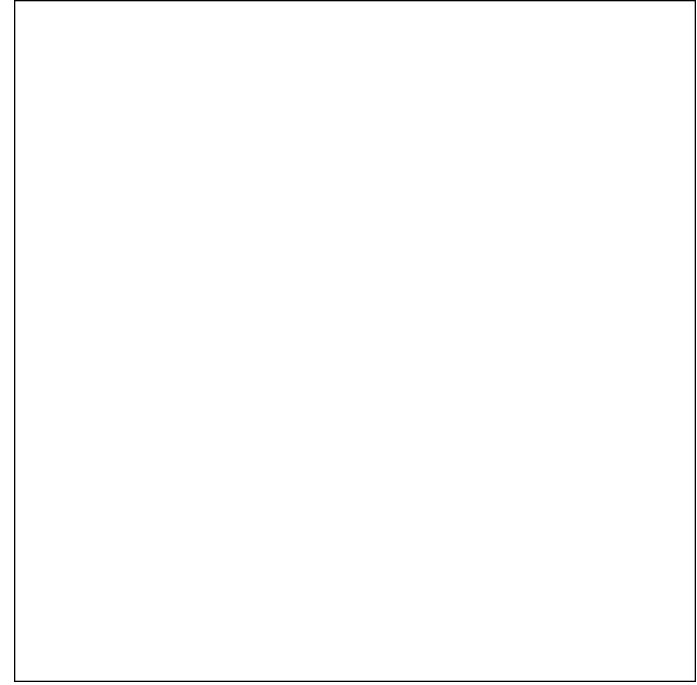
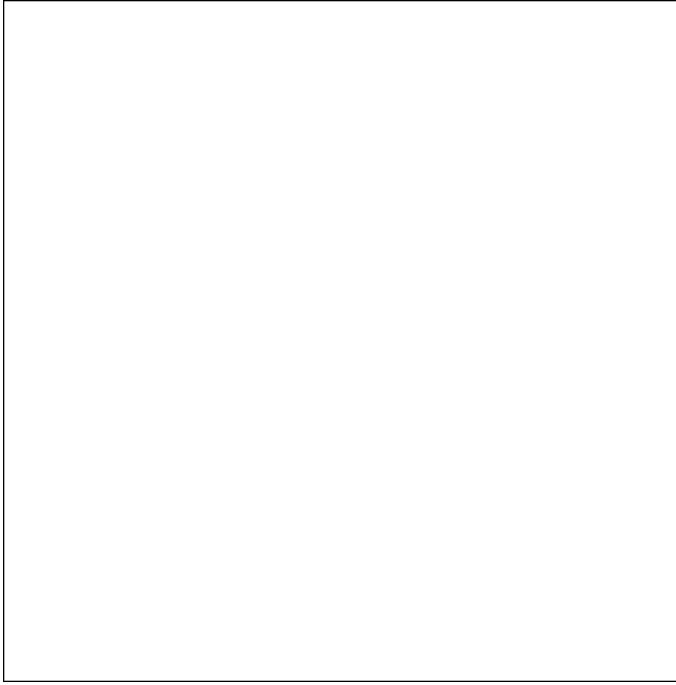

A víziló nem vette észre a nyulat és véletlenül rálépett a lábára. "Te víziló! Nem látod, hogy a lábamon állsz?" - kiabálta a nyúl.

A nyúl boldog volt, hogy a víziló szőre leégett. És ettől a naptól kezdve a vízilovak soha sem merészkednek messzire a víztől, mert félnek a tűztől.

A vizlio sirni kezdett, és
berohant a folyoba. Az összes
szörre leégett a tűzben.
„Leégett a szöröm a tűzben!“ -
sírt a vizlio - „Elünt a szöröm!
Elünt a gyönyörű szöröm!“

„Nagyon sajnálom! Nem
vettelek őszre. Kérlek, bocsás
meg nekem!“ - kérte a vizlio. De
a nyúl nem hallgatta meg,
hanem tovább kibabít. „Direkt
csináltad! Egy nap majd
megfizetsz ezért!“

A nyúl megkereste a tüzet és így szolt: "A víziló a lábamra lépett. Menj és égesd meg, amikor kijön a vízből füvet enni." "Rendben nyúl, megteszem, amit kértél." - válaszolta barátjának a tűz.

Egyszer csak, amikor a víziló a folyótól messze füvet evett, huss, jött a tűz a lángjával. A víziló szőre lángra kapott.